

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 580

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 321 din 9 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
32. — Ordin al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Culte privind modificarea și completarea Statutului de organizare și funcționare a Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, recunoscut prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2008	6-15
645. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale din unitățile administrativ-teritoriale Cezieni, Corabia, Gârcov, Giuvărăști, Gostavățu, Grădinile, Ianca, Izbiceni, Izvoarele, Morunglav, Obârșia, Rusănești, Studina, Tia Mare, Urzica, Vădăstrița și Văleni din județul Olt	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 321**

din 9 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 1.100/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 771D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autoarea excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, se arată că, deși Legea nr. 47/1992 reglementează dreptul de a formula recurs împotriva hotărârilor judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale, textul criticat lipsește de efectivitate acest drept atunci când hotărârea judecătorească este pronunțată în ultimul grad de jurisdicție, sens în care se face referire la hotărârile pronunțate de secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și fiscal. Se arată că recursul reglementat de Legea nr. 47/1992 nu este o cale extraordinară de atac, ci una cu o natură juridică distinctă ce rezultă din însuși caracterul specific al Legii nr. 47/1992. De asemenea, se mai indică faptul că, prin jocul textelor legale ce țin de organizarea judiciară, un drept prevăzut de lege este eliminat, contrar art. 1 alin. (3) din Constituție, în accepțiunea căruia statul de drept implică respectarea drepturilor prevăzute de lege, fiind încălcate, pe cale de consecință, și dispozițiile art. 21 și art. 129 din Constituție.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și mijloacele procesuale, drept care nu se poate reține încălcarea art. 21 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.100/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară,**

excepție ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recurs formulate în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că norma legală criticată stabilește că recursul formulat în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 nu poate fi judecat pe fond, ci trebuie catalogat drept inadmisibil în fața Completului de 5 judecători dacă excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în recursul specific contenciosului administrativ. O asemenea abordare elimină calea de atac prevăzută de art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 și încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție în componenta statului de drept referitoare la garantarea drepturilor și libertăților fundamentale.

7. Se mai apreciază că este necesară existența normativă a recursului formulat în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 chiar și împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în ultimul grad de jurisdicție specific tipologiei cauzei respective, întrucât instanțele judecătorești în această fază își încalcă de multe ori rolul de filtru și resping cererile de sesizare a Curții Constituționale pentru alte cauze decât cele prevăzute de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, în lipsa recunoașterii recursului reglementat de art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 în această situație particulară, se ajunge la încălcarea art. 129 din Constituție.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textul legal criticat, în scopul asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor, precum și respectării principiului egalității în fața legii, a reglementat obligația instanței judecătorești de a examina căile de atac cu care este investită prin prisma îndeplinirii condițiilor de exercitare stabilite de legea procesuală și de a respinge, ca inadmisibilă, orice cale de atac neconformă acestora.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Prevederile criticate reglementează o procedură de filtrare în materia recursurilor soluționate de Completul de 5 judecători și vizează probleme de drept, și nu de fapt, fiind verificate aspecte ce țin de legalitatea căii de atac exercitate în afara căilor de atac prevăzute de lege. Această procedură de filtrare nu este contrară art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât principiul publicității procedurilor judiciare nu este absolut. Se arată că în

ipoteza în care la judecata în primă instanță au avut loc dezbateri publice, absența lor în apel sau recurs se poate justifica prin caracteristicile acestor proceduri. Astfel, o procedură de autorizare a exercitării căii de atac consacrate exclusiv unor probleme de drept poate îndeplini exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenție, chiar dacă în instanța de apel sau de casație reclamantul nu a avut posibilitatea să se exprime personal în fața judecătorilor. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut, în contextul respingerii unui recurs ca inadmisibil în procedura de filtru, în cadrul căreia erau respinse recursurile vădit nefondate sau inadmisibile, că în măsura în care soluția litigiului era cât se poate de clară, reclamanta nu ar fi avut cum să influențeze deznodământul recursului sau dacă ar fi fost citată ori prezentă, nici depunând concluzii orale și nici depunând concluzii scrise ca răspuns la concluziile avocatului general. Se mai arată că art. 6 paragraful 1 din Convenție se aplică și procedurii în casație și că modul în care dispozițiile sale urmează a fi aplicate unei asemenea proceduri depinde de particularitățile sale. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că trebuie luate în considerare ansamblul procesului desfășurat în ordinea juridică a statului în cauză și rolul unei curți de casație în cadrul sistemului jurisdicțional intern. Acest rol poate conduce, spre exemplu, la stabilirea unor condiții mai riguroase pentru admisibilitatea unui recurs în casație decât pentru admisibilitatea unui apel. Având în vedere specificitatea controlului exercitat de o curte de casație asupra hotărârilor instanțelor inferioare, control care este limitat, de regulă, numai la probleme de drept, un formalism mai riguros în materie nu ar fi de natură să pună în discuție dreptul la un tribunal prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție.

11. De asemenea este invocată Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, potrivit căreia accesul la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta. Or, Guvernul apreciază că textul criticat, reglementând soluționarea cererii de recurs prin hotărâre pronunțată fără citarea părților, vizează un scop legitim și nu afectează în chiar substanța sa dreptul de acces liber la justiție, constituind o măsură legislativă care dă expresie exigențelor normelor constituționale, convenționale și legale privitoare la acest drept fundamental.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens se arată că art. 21 din Constituție permite oricărei persoane accesul la justiție: cetățean român, străin sau apatrid în vederea apărării oricărui drept sau libertăți și a oricărui interes legitim, indiferent dacă acestea rezultă din Constituție sau din alte legi. De asemenea, nicio lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept, principiu ce are semnificația că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale nicio categorie. Accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție, iar stabilirea unor condiții de admisibilitate a recursului — care, de altfel, este o cale extraordinară de atac, face parte din regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută numai prin lege, ca atare intră în competența exclusivă a legiuitorului.

13. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor condiții de acces la anumite căi de atac. Aceasta nu constituie o negare a dreptului în sine, ci reprezintă expresia ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept

având drept consecință fie negarea, fie limitarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură. Se mai arată că, potrivit principiului *nemo censetur ignorare legem*, titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștință de reglementarea care prevedea că valorificarea dreptului său se circumscrie unor condiții de admisibilitate. Or, Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește, dar nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994). În acest sens este chiar art. 129 din Legea fundamentală, invocat de autoarea excepției, care stabilește dreptul părților interesate de a exercita căile de atac, în condițiile legii. Accesul liber la justiție, ca de altfel orice drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept. Stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autoarei excepției de neconstituționalitate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă art. 241 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005. Textul criticat a fost introdus în corpul Legii nr. 304/2004 prin art. III pct. 3 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și abrogat prin art. 72 pct. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textul criticat avea următorul conținut: „*Completul de 5 judecători examinează admisibilitatea recursului în camera de consiliu, fără citarea părților. În cazul în care constată că cererea de recurs este formulată împotriva unei hotărâri care nu este supusă niciunei căi de atac, a unei încheieri care nu se atacă decât odată cu fondul, a unei hotărâri pronunțate în recurs sau în contestație în anulare, dispune, prin încheiere, respingerea cererii ca inadmisibilă*”.

17. Curtea constată, însă, că, deși autoarea excepției de neconstituționalitate ridică, în mod expres, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 din Legea nr. 304/2004, motivarea acesteia nu privește textul legal antereferit, care vizează procedura de filtru din fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, ci faptul că încheierea de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești nu poate fi supusă

recursului reglementat de art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. Curtea reține că, în speță, dat fiind specificul materiei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, și anume, în materia contenciosului administrativ, cauza parcurge două etape: fond și recurs, judecate de Curtea de Apel, respectiv secția corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Întrucât, în cauză, a fost respinsă o cerere de sesizare a Curții Constituționale în acest ultim grad de jurisdicție, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători [Încheierea nr. 158 din 12 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.774/1/2015] fiind considerată instanța imediat superioară în sensul autonom al art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, a apreciat că încheierea astfel pronunțată nu mai poate fi supusă recursului reglementat de art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. În acest sens, s-a arătat că „soluționarea efectivă a cauzei nu este scoasă niciodată din competența instanțelor firești, stabilite de legea procesual civilă pentru a se pronunța asupra acesteia în fond și căi de atac”; prin urmare, instanța ierarhic superioară se poate pronunța asupra soluției de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale, respectând limitele controlului judiciar anterefert.

18. Astfel, în realitate, criticile de neconstituționalitate nu privesc existența unei proceduri de filtru sau caracterul nepublic al acesteia, ci faptul că recursul formulat în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 nu este admisibil în măsura în care excepția de neconstituționalitate a fost invocată în fața ultimei instanțe în ierarhia instanțelor judecătorești. Prin urmare, Curtea, având în vedere parcursul procesual atipic al cauzei autoarei excepției de neconstituționalitate, constată că obiect al acesteia îl constituie art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004, raportate la art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992, care, în forma aplicabilă autoarei excepției de neconstituționalitate, prevăd următoarele:

— Art. 21 din Legea nr. 304/2004: „*Secția I civilă, Secția a II-a civilă, Secția penală și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege*”;

— Art. 24 din Legea nr. 304/2004: „*Completele de 5 judecători soluționează recursurile și cererile în cauzele judecate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție și judecă și alte cauze date în competența lor prin lege, precum și ca instanță disciplinară*”;

— Art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992: „*Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare*.”

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) în componenta statului de drept referitoare la garantarea drepturilor și libertăților fundamentale, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 129 privind căile de atac.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că relevantă în privința stabilirii naturii juridice a recursului reglementat de art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 este Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. XXXVI/2006 pentru examinarea recursului în interesul legii cu privire la posibilitatea legală de a fi supuse căii de atac a recursului încheierile instanțelor de recurs de respingere, ca inadmisibile, a cererilor de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 30 mai 2007. Prin această decizie s-a statuat că o excepție de neconstituționalitate poate fi ridicată inclusiv în faza recursului și, în lipsa unei dispoziții exprese contrare, se impune a se considera că încheierile pronunțate în această fază procesuală, conform art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, pot fi atacate cu recurs la instanța imediat superioară, indiferent dacă aceasta are sau nu, potrivit regulilor

generale, competență în soluționarea fondului litigiului. În cadrul procedurii reglementate de art. 29 din Legea nr. 47/1992, se atribuie instanței imediat superioare celei care a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale o competență specială, limitată exclusiv la examinarea legalității și temeiniciei încheierii pronunțate conform art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. S-a mai arătat că rațiunea prevederilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, referitoare la recurs, a fost aceea de a supune controlului judiciar încheierile prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale, indiferent de faza procesuală în care au fost pronunțate, ca o garanție în plus a liberului acces la justiție.

21. Din cele de mai sus rezultă că, în accepțiunea Înaltei Curți de Casație și Justiție, recursul reglementat de Legea nr. 47/1992 nu poate fi înțeles drept o cale extraordinară de atac în condițiile Codului de procedură civilă sau penală, după caz. Așadar, Curtea reține că este vorba de o cale de atac pe care legiuitorul a conceput-o, distinct de orice calificare procesuală civilă sau penală, numai în privința hotărârilor judecătorești prin care se respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale. Prin urmare, acest recurs este un remediu judiciar care nu preia niciunul dintre elementele și caracteristicile proprii recursului din Codul de procedură civilă sau penală. De asemenea, Curtea constată că, dat fiind faptul că textul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 este aplicabil atât în materie procesual civilă, cât și penală, acesta își menține natura juridică de cale de atac specială ce nu poate fi calificată în funcție de reglementările proprii procedurii penale sau civile. De aceea, această cale de atac cu o fizionomie juridică proprie nu poate fi considerată nici recurs în sensul propriu al termenului prevăzut de Codul de procedură civilă sau penală și nici apel, contestație sau plângere în sensul Codului de procedură penală. Mai mult, Curtea reține că aceeași cale de atac nu poate purta denumiri diferite în funcție de procedura civilă sau penală în care intervine.

22. În sensul celor de mai sus, Curtea constată că obiectul recursului este acela al verificării aprecierii instanței ierarhic inferioare cu privire la soluția pe care aceasta a adoptat-o de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale, motivată de neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute în mod exclusiv de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992. Cu alte cuvinte, se verifică legalitatea respingerii cererii de sesizare a Curții Constituționale prin prisma acestor condiții.

23. În continuare, Curtea urmează a analiza dacă acest recurs se poate exercita numai în limitele controlului judiciar specific fiecărei tipologii de cauze, fiind limitată de ultimul grad de jurisdicție specific cauzei respective, sau, din contră, se poate exercita până la ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești. Cu privire la acest aspect, tot Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. XXXVI/2006, stabilește că, în raport cu reglementările legale specifice organizării judiciare existente, nu pot fi supuse controlului judiciar încheierile prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale, pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor, cum ar fi, „în materie penală, Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în celelalte materii, secțiile acestei instanțe”. Prin urmare, rezultă că acest recurs se poate exercita până la ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești, care, în materie civilă, corespunde cu secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, în materie penală, în prezent, cu Completul de 5 judecători [introdus prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010]. Cu alte cuvinte, o încheiere de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale poate fi atacată la instanța ierarhic superioară până la ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești. Prin urmare, această soluție legislativă este constituțională, fiind în acord cu art. 21 și art. 129 din Constituție.

24. În schimb, hotărârea judecătorească pronunțată de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești [în materie civilă, secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, în materie penală, Completul de 5 judecători], prin care este respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale, nu mai poate fi atacată la „instanța imediat superioară”, deoarece aceasta nu există. Cu privire la acest aspect, Curtea reține că nu poate fi realizat un melanj între cererile în materie civilă, pe de o parte, și cele din materie penală, disciplinară sau alte cauze care sunt date în competența Completului de 5 judecători, pe de altă parte, pentru a se justifica posibilitatea exercitării recursului prevăzut de Legea nr. 47/1992 în materie civilă la Completul de 5 judecători. Mai mult, în condițiile legale date, nici hotărârea judecătorească pronunțată de Completul de 5 judecători prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale [materie penală, disciplinară sau alte cauze prevăzute de lege] nu poate fi supusă recursului prevăzut de art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, tocmai pentru că nu mai există o instanță imediat superioară.

25. În această situație particulară, a gradului de jurisdicție reprezentat chiar de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești, Curtea reține că structura de organizare a instanțelor judecătorești nu poate fi un motiv care să anihileze un drept stabilit chiar prin Legea nr. 47/1992, pentru că premisa este aceea a configurării organizării instanțelor judecătorești în funcție de drepturile procesuale ce incumbă subiectelor de drept, și nu invers. Or, prin jocul normelor de competență, textul legal criticat exclude posibilitatea formulării unui asemenea recurs atunci când cererea de sesizare a Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate a fost respinsă. În consecință, Curtea constată că persoanele aflate în această ipoteză nu beneficiază de niciun remediu procesual apt să ducă la restabilirea legalității, acestora fiindu-le aplicat un tratament juridic diferențiat doar pentru că tipologia de cauză în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a inclus și ultimul grad de jurisdicție în materia respectivă. Întrucât egalitatea în drepturi presupune aplicarea aceluiași tratament juridic pentru situații analoge, Curtea reține că, în cauza de față, s-a realizat o discriminare între persoanele care pot accesa acest unic remediu procesual în funcție de gradul instanței judecătorești în fața căreia este ridicată excepția de neconstituționalitate, ceea ce este contrar art. 16 alin. (1) din Constituție.

26. De asemenea, Curtea reține că, în accepțiunea art. 21 din Constituție, căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate reprezintă un aspect al accesului liber la justiție și,

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 1.100/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în măsura în care nu exclud posibilitatea formulării recursului împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

deși legiuitorul are o marjă de apreciere în configurarea acestora, nu se poate ajunge la eliminarea implicită a unei căi de atac în condițiile în care acesta este reglementat în fondul activ al legislației. Blocarea accesului la această cale de atac în ipoteza în care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă în ultimul grad de jurisdicție reprezintă o încălcare a dreptului la acces liber la justiție prin raportare la folosirea căilor de atac, contrar art. 21 alin. (1) și (2) și art. 129 din Constituție. De asemenea, ținând cont de faptul că echitatea procedurii se evaluează în funcție de garanțiile procesuale de care dispun părțile în litigiu, Curtea constată că textul criticat încalcă și art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil.

27. Totodată, Curtea constată că soluția astfel pronunțată, având în vedere similitudinea lor normativă, vizează dispozițiile art. 21 și 24 din Legea nr. 304/2004 atât în forma aplicabilă litigiului *a quo*, cât și cea în vigoare la momentul pronunțării prezentei decizii.

28. Prin urmare, în acest caz particular, în temeiul art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)—(3) și art. 129 din Constituție, în lipsa unei reglementări exprese cuprinse în art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, cererea de recurs astfel formulată angajează, în mod intrinsec, o competență de recurs pe orizontală, respectiv o judecată realizată de un complet aflat pe același nivel ierarhic. Prin urmare, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, ca o consecință a prezentei decizii de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că instanțele judecătorești urmează să aplice în mod direct art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)—(3) și art. 129 din Constituție, devenind, astfel, competente să soluționeze recursul formulat împotriva hotărârii judecătorești, pronunțate în ultimul grad de jurisdicție, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate [a se vedea, cu privire la aplicarea directă a Constituției, Decizia nr. 186 din 18 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 16 mai 2000, Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2016, Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 12 aprilie 2016, paragraful 34, sau Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, paragraful 37].

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

SECRETARIATUL DE STAT PENTRU CULTE

ORDIN

privind modificarea și completarea Statutului de organizare și funcționare a Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, recunoscut prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2008

În baza art. 22 alin. (1) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată, în conformitate cu prevederile Ordinului secretarului de stat pentru culte nr. 116/2016* privind modificarea și completarea procedurilor operaționale și elaborarea procedurilor de sistem din cadrul Secretariatului de Stat pentru Culte, având în vedere adresele Ministerului Justiției nr. 2/80.881 din 7.11.2014 și 2/93.232 din 18.11.2014, luând în considerare Solicitarea Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România nr. 1.441 din 25.04.2017,

secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Culte emite prezentul ordin.

Art. I. — Statutul de organizare și funcționare a Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, recunoscut prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În preambul, paragraful I, alineatele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Prima congregație care a purtat numele de biserică creștină baptistă a apărut în anul 1609 în Amsterdam și a fost formată din emigranți englezi. Persecutați în Anglia, mulți baptiști au emigrat în America, unde au înființat biserici creștine baptiste începând cu anul 1639. Astăzi, baptiștii reprezintă cea mai răspândită confesiune creștină de tradiție protestantă din lume, având biserici în peste 220 de țări și state și aproximativ 120 milioane de membri.

În România, prima biserică creștină baptistă a luat ființă în anul 1856 în București, prin misiunea Bisericii Baptiste Germane. Între cele două războaie mondiale, prezența și influența spirituală a baptiștilor s-au făcut simțite în special în Transilvania, Bihor și Banat. În perioada comunistă, baptiștii au fost persecutați și considerați sectanți de către regimul totalitar ateu. În prezent, în România există peste 1.700 biserici creștine baptiste, cu aproximativ 150.000 de membri și aparținători. Pe plan național, bisericile creștine baptiste sunt organizate în Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, care a luat ființă în anul 1920 și are sediul în București.”

2. În preambul, paragraful IV, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„IV. Baptiștii își trag numele de la practica botezului nou-testamentar. Cuvântul «baptist» vine de la grecescul «baptizo» care înseamnă «afundare». În crezul și practica bisericii creștine baptiste, botezul se administrează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin afundare în apă, și este precedat de convertirea celui ce se botează. Pentru baptiști, botezul reprezintă mărturia personală a unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin credința în moartea și învierea Domnului Isus Hristos. Copiii nou-născuți sunt dedicați lui Dumnezeu prin rugăciunea de binecuvântare. În familiile și în bisericile creștine baptiste, copiii cresc în cunoașterea lui Dumnezeu, prin cuvântul Scripturii și rugăciune.”

3. În preambul, paragraful V, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Bisericile creștine baptiste au, de asemenea, și servicii divine speciale. Serviciul divin de cununie are un caracter solemn și consfințește legământul celor doi, bărbat și femeie, ce se unesc înaintea lui Dumnezeu pentru a forma o familie. Binecuvântarea nou-născuților se face, de regulă, în cadrul serviciului divin, prin rugăciunea bisericii. Serviciul divin de înmormântare reafirmă credința în înviere și constituie un act de solidaritate a comunității cu cei îndurerăți din pricina despărțirii.”

4. La articolul 1, literele a)—d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

a) Principiul autorității spirituale

Bisericile creștine baptiste din România se întemeiază pe învățătura Sfințelor Scripturi. Sfânta Scriptură (Biblia) este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și reprezintă autoritatea supremă în materie de credință și practică religioasă a bisericilor creștine baptiste din România.

b) Principiul asocierii

Bisericile creștine baptiste din România sunt biserici surori. Ele se asociază cu scopul de a se sprijini reciproc, de a susține împreună mărturia creștină, de a veghea la păstrarea nealterată a învățăturilor Sfințelor Scripturi, de a colabora în misiune și de a-și apăra libertatea religioasă.

c) Principiul autonomiei

Bisericile creștine baptiste se organizează și funcționează în mod autonom. Comunitățile teritoriale, Convenția Baptistă Maghiară, după caz, și Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România au rolul de a sprijini și de a îndruma bisericile creștine baptiste locale să își îndeplinească menirea.

d) Principiul apostoliei

Fiecare biserică creștină baptistă are mandatul apostolic încredințat de Hristos de a fi o comunitate trimisă în lume pentru a mărturisi Evanghelia și pentru a împărtăși credința, speranța și iubirea creștină tuturor oamenilor.”

5. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2 — Cultul Creștin Baptist din România se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentului statut. Denumirea acestuia este: Cultul Creștin Baptist din România — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

* Ordinul secretarului de stat pentru culte nr. 116/2016 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

6. La articolul 3, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins

„(4) Cultul Creștin Baptist din România și părțile sale componente, inclusiv Institutul Teologic Baptist din București, Universitatea «Emanuel» din Oradea și alte unități de învățământ sunt persoane juridice de drept privat și utilitate publică.”

7. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Din motive doctrinare, Cultul Creștin Baptist susține sacralitatea vieții de la concepție până la moartea naturală și sacralitatea familiei. Familia se întemeiază pe legământul căsătoriei liber consimțit doar între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora, pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.”

8. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins

„(2) La Cultul Creștin Baptist din România se pot afilia biserici creștine baptiste și asociații de biserici creștine baptiste române și maghiare din diaspora.”

9. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Biserica creștină baptistă locală reprezintă comunitatea biblică întemeiată pe legământul în jertfa Domnului Isus a credincioșilor născuți din nou, care au primit botezul credinței și acceptă din proprie convingere Mărturisirea de credință a Cultului Creștin Baptist din România și prevederile prezentului statut.

(2) Biserica creștină baptistă locală este de sine stătătoare și are ca autoritate supremă în materie de credință și practică religioasă învățăturile Sfințelor Scripturi.

(3) Fiecare biserică creștină baptistă face parte din comunitatea bisericilor pe raza căreia se află sau din Convenția Baptistă Maghiară, după caz, precum și din Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(4) Bisericile creștine baptiste pot stabili norme proprii de organizare și funcționare, cu respectarea prezentului statut și a Mărturisirii de credință a Cultului Creștin Baptist din România.

(5) Bisericile creștine baptiste pot încheia parteneriate cu biserici și organizații creștine din țară și din străinătate cu respectarea prevederilor prezentului statut.”

10. La articolul 8, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Actul de constituire întocmit în 3 exemplare va purta semnătura fiecărui membru fondator și va exprima voința colectivă de constituire, va conține denumirea și sediul bisericii, precum și lista membrilor comitetului de conducere. Două exemplare ale actului de constituire, împreună cu actele doveditoare privind sediul și patrimoniul inițial, vor fi înaintate comunității teritoriale de care aparține sau Convenției Baptiste Maghiare, după caz.

(3) Comunitatea teritorială sau Convenția Baptistă Maghiară, după caz, va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor legale de constituire, precum și a celor doctrinare și va înainta Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România actele respective împreună cu avizul său, care va cuprinde confirmarea îndeplinirii condițiilor de legalitate și a celor doctrinare.”

11. La articolul 9, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Eliberarea autorizației de funcționare se va face de către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, în urma constatării îndeplinirii condițiilor legale, precum și a celor doctrinare, și va fi urmată de înscrierea bisericii în Registrul persoanelor juridice al Cultului Creștin Baptist din România.

(2) Un eventual refuz de avizare din partea comunității teritoriale sau de autorizare din partea Uniunii Bisericilor

Creștine Baptiste din România trebuie să fie motivat și comunicat în scris grupului de credincioși care a solicitat autorizarea.

.....
(4) Biserica se consideră definitiv constituită, fără nicio altă formalitate, după eliberarea autorizației de funcționare de către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România. Biserica astfel constituită este persoană juridică de la data hotărârii de constituire.”

12. La articolul 9, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Retragerea autorizației de funcționare se face de către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România în urma propunerii adunării generale a Comunității teritoriale, respectiv a Convenției Baptiste Maghiare, după caz.”

13. La articolul 11, alineatele (1), (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Este membru al bisericii creștine baptiste persoana (bărbatul sau femeia, prin naștere), fără deosebire de naționalitate, etnie sau rasă, care din libera sa convingere a primit botezul, pe baza pocăinței și a mărturisirii credinței în jertfa Domnului Isus, acceptă Mărturisirea de credință a Cultului Creștin Baptist, prevederile prezentului statut și este înscrisă în registrul de membri al bisericii locale.

(2) Calitatea de membru al bisericii creștine baptiste este personală și netransmisibilă și poate fi dovedită după registrul de membri ținut de biserică locală.

.....
(7) În cazul transferului unui membru dintr-o altă biserică creștină baptistă, biserică în care acesta se transferă va solicita adevărul de membru de la biserică din care acesta pleacă.”

14. La articolul 12, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Membrii bisericii pot beneficia de consiliere și asistență religioasă și au dreptul de a participa activ la adunările generale, de a alege și de a fi aleși în conformitate cu Mărturisirea de credință și cu prevederile prezentului statut. Dreptul de a alege și de a fi ales se exercită în conformitate cu prevederile legale în materie.

(2) Membrii bisericii au datoria de a se ruga, de a se hrăni spiritual prin citirea Scripturilor, de a participa cu regularitate la serviciile divine ale bisericii, de a contribui financiar, material și prin rugăciune la susținerea activității și misiunii bisericii. Fiecare credincios creștin baptist are datoria de a mărturisi semenilor Evanghelia Domnului Isus Hristos.”

15. La articolul 13, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Biserica locală exercită disciplina spirituală asupra membrilor săi care s-au abătut de la Cuvântul lui Dumnezeu prin atitudine, învățătură sau faptele vieții. Disciplina poate consta în:

- a) mustrarea făcută de păstorul bisericii;
- b) mustrarea în comitet și/sau în adunarea generală;
- c) suspendarea temporară a exercitării unor drepturi ce decurg din calitatea de membru;
- d) excluderea.

(2) Măsurile disciplinare se aplică în scopul îndreptării celui vinovat, avându-se în vedere gradul de vinovăție, impactul asupra mărturiei bisericii și atitudinea persoanei în cauză. Disciplina se aplică, de regulă, gradual, potrivit procedurii stabilite de adunarea generală a bisericii. Cei puși sub disciplină sau excluși nu au dreptul să participe la adunările generale ale bisericii. Celor excluși pentru tulburarea serviciilor în mod repetat li se poate interzice participarea la serviciile divine ale bisericii.”

16. La articolul 14, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Retragerea din biserică prin nefrecventarea serviciilor divine, din cauza lipsei de interes, duce la încetarea calității de membru. Retragerea constatată de comitetul bisericii va fi consemnată în registrul bisericii, comunicată în scris celui în cauză și adunării generale.

(2) În situația în care un membru al bisericii își exprimă în scris hotărârea de retragere, biserica va lua act de această hotărâre și o va consemna în registrul de membri. Persoana retrasă nu mai face parte din Cultul Creștin Baptist din România.”

17. La articolul 15, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Cei excluși sau retrași vor putea fi reprimiți ca membri, la cererea scrisă a acestora și după ce vor dovedi sinceră îndreptare.

.....
(3) Reprimirea unui credincios exclus sau retras într-o altă biserică baptistă se va face după consultarea în scris a bisericii în care a fost membru. În situația reprimirii membrilor excluși sau retrași, biserica poate restrânge dreptul acestora de a fi aleși în conducerea și slujirile bisericii.”

18. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Copiii nebotezați ai credincioșilor bapțiști sunt aparținători ai bisericii creștine baptiste. Sunt aparținătoare și persoanele care și-au exprimat în scris dorința de a aparține bisericii creștine baptiste locale.”

19. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Biserica creștină baptistă locală are menirea de a-L glorifica pe Dumnezeu prin închinare publică, părtășie frățescă, mărturie creștină, slujire și misiune.”

20. La articolul 18, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Biserica poate organiza seminare, conferințe, concerte și alte activități cultural-religioase, după nevoi. Educația biblică a copiilor, adolescenților și tinerilor se face în familie, în școala biblică, în grupurile mici, precum și în seminare și tabere special organizate de biserică în conformitate cu Mărturisirea de Credință a Cultului Creștin Baptist din România.

(3) Fiecare biserică creștină baptistă are libertatea de a desfășura misiune creștină în țară și în străinătate, prin implicarea membrilor săi: în evanghelizare publică și personală, în rugăciune, studiu biblic și predicare, în acțiuni sociale și de caritate, precum și în înființare de biserici.”

21. La articolul 19, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) În bisericile creștine baptiste din România există două categorii de slujire specială: slujirea duhovnicească și diaconia.

.....
(5) Evanghelizarea reprezintă chemarea harului divin adresată celor ce nu au o relație biblică și personală cu Dumnezeu, pentru a deveni ucenici ai Domnului Isus Hristos, și se realizează prin mărturisirea personală și propovăduirea învățăturilor de bază ale Sfințelor Scripturi.”

22. La articolul 20, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Potrivit învățăturii și practicii bisericilor creștine baptiste, evanghelizarea personală și publică, predicarea Cuvântului lui Dumnezeu, conducerea grupurilor mici, acțiunile de caritate, precum și alte activități cultural-religioase reprezintă atribuții ale preoției universale, calitate pe care o are fiecare credincios baptist.

(2) În cadrul Cultului Creștin Baptist din România atribuțiile similare slujbei de preot în sensul Legii nr. 489/2006, republicată, sunt considerate numai actele de cult: botezul, administrarea Cinei Domnului în cadrul serviciului divin public, ordinarea slujitorilor duhovnicești, binecuvântarea copiilor, cununia religioasă și înmormântarea.”

23. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Ordinarea se hotărăște de adunarea generală, cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul membrilor prezenți cu drept de vot. În vederea ordinării, biserica va solicita cercetarea și examinarea doctrinară a candidatului de către comitetul comunității teritoriale sau Comitetul executiv al Convenției Baptiste Maghiare, după caz. În situația în care comunitatea teritorială refuză ordinarea, biserica se poate adresa Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România. În situația bisericilor baptiste maghiare, acestea se pot adresa Consiliului Convenției.

(2) Ordinarea se face în cadrul serviciului divin, prin rugăciune cu punerea mâinilor de către comisia de ordinare (1 Timotei 4: 14) stabilită de comitetul bisericii împreună cu comitetul comunității teritoriale sau Comitetul executiv al Convenției Baptiste Maghiare, după caz.

(3) Actul ordinării reprezintă recunoașterea calității de slujitor duhovnicesc și autorizarea necesară exercitării actelor de cult la nivelul tuturor bisericilor creștine baptiste din țară și străinătate.”

24. La articolul 23, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Slujitorii duhovnicești ordinați pot fi supuși evaluării în vederea reconfirmării sau eliberării din slujbă atunci când adunarea generală solicită în mod expres acest lucru prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor cu drept de vot prezenți. În acest caz se va convoca o adunare generală statutară ulterioară în care slujitorul va fi pus la vot.

.....
(4) Dacă nicio altă biserică sau entitate din cadrul cultului nu îl solicită să slujească în această calitate, exercitarea atribuțiilor ce decurg din calitatea de slujitor duhovnicesc ordonat se suspendă până la solicitarea expresă din partea unei biserici baptiste, a unei comunități a bisericilor baptiste ori a Convenției Baptiste Maghiare, după caz, sau a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(5) Pierderea calității de slujitor ordonat se face prin hotărârea comitetului comunității teritoriale sau a Comitetului executiv al Convenției Baptiste Maghiare, în următoarele situații:

a) excluderea de către biserică pentru cădere în păcat sau răspândire de învățături eretice;

b) cădere în păcat sau abateri doctrinare constatate de Comunitatea teritorială, respectiv Convenția Maghiară, după caz. În acest caz, biserica va proceda la excluderea acestuia;

c) retragerea din cult.”

25. La articolul 24, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Slujitorii duhovnicești care au fost consacrați la nivelul bisericii locale pot fi supuși evaluării, în vederea reconfirmării sau eliberării din slujbă ori când adunarea generală solicită în mod expres acest lucru, prin votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți cu drept de vot. Calitatea de slujitor duhovnicesc încetează dacă acesta nu întrunește numărul de două treimi din voturile exprimate.”

26. La articolul 25, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Fiecare biserică creștină baptistă își va alege cu precădere păstorul bisericii. Un păstor poate sluji mai multe biserici cu acordul primei biserici care l-a angajat și în care este

membru. O biserică poate angaja și alți slujitori duhovnicești ordinați sau consacrați la nivelul bisericii locale respective.

(2) Angajarea păstorului bisericii și a celorlalți slujitori duhovnicești se face prin hotărârea adunării generale, cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul membrilor cu drept de vot prezenți. Biserica poate decide angajarea și prin Comunitatea teritorială sau Convenția Baptistă Maghiară, după caz.”

27. La articolul 26, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Calitatea de păstor este incompatibilă cu apartenența la un partid politic și ocuparea unor funcții politice.”

28. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27 — (1) Biserica poate alege, după nevoi, unul sau mai mulți diaconi, care ajută păstorul sau consiliul păstorilor în administrarea acțiunilor de caritate și în desfășurarea activităților duhovnicești (*Fapte 6:1—6; Romani 16:1—2; 1 Timotei 3:11*).”

29. La articolul 28, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Bisericile care au mai mulți păstori angajați sau care au încredințat responsabilitatea de presbiter și altor slujitori duhovnicești pot organiza consiliul păstorilor. Biserica stabilește prin hotărârea adunării generale atribuțiile consiliului păstorilor și responsabilitățile fiecărui păstor sau slujitor duhovnicesc cu rol de presbiter.

(3) Conducerea bisericii locale presupune îmbinarea creativă, sub călăuzirea Duhului Sfânt, a responsabilităților și atribuțiilor adunării generale, comitetului și păstorului bisericii sau consiliului păstorilor, după caz.”

30. La articolul 29, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Adunarea generală se convoacă de păstorul bisericii în baza hotărârii comitetului. În situația în care păstorul refuză convocarea, aceasta se va face de persoana desemnată de comitet. În situații speciale, adunarea generală poate fi convocată de păstorul bisericii din proprie inițiativă sau la cererea scrisă și motivată a cel puțin o treime din numărul total al membrilor cu drept de vot ai bisericii. Convocarea se va face cu cel puțin 14 zile înainte și va cuprinde: data, ora, locul, scopul și ordinea de zi.

.....
(5) La stabilirea numărului necesar de membri prezenți cu drept de vot nu vor fi luați în considerare membrii care în ultimele 6 luni nu au participat la serviciile divine ale bisericii.”

31. La articolul 30, alineatele (2), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) La adunările generale ale bisericii pot participa, cu vot consultativ, din oficiu sau ca urmare a invitării, 1—3 delegați ai comunității bisericilor sau Convenției Baptiste Maghiare, după caz, precum și 1—3 delegați ai Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(3) În situație de criză, păstorul bisericii, comitetul bisericii sau o treime din membrii cu drepturi depline ai bisericii pot solicita sprijinul comunității teritoriale sau al Convenției Baptiste Maghiare, după caz. Dacă în termen de 30 de zile comunitatea teritorială nu a răspuns solicitării, sprijinul poate fi cerut Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(4) În situație de criză, adunarea generală poate fi convocată de comunitatea teritorială, Convenția Baptistă Maghiară sau Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, după caz, cu respectarea procedurii statutare. Adunarea generală va fi condusă de un moderator cu drept de vot consultativ, delegat de comunitatea teritorială, Convenția Baptistă Maghiară sau Uniunea Baptistă, după caz.”

32. La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Adunarea generală hotărăște asupra tuturor problemelor majore ale bisericii și poate delega o parte dintre atribuțiile ei comitetului bisericii, păstorului bisericii sau consiliului păstorilor, după caz.”

33. La articolul 32, alineatele (1), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Adunarea generală alege dintre membrii ei, pe o perioadă de 4 ani, comitetul bisericii, cenzorii și delegații la adunarea generală a comunității teritoriale, la Conferința națională și la Congresul cultului.

.....
(5) Păstorul (păstorii) bisericii sau păstorul girant, după caz, este membru de drept în comitetul bisericii pe care o păstorește, pe toată perioada activității sale.

(6) Cel puțin două treimi din membrii comitetului vor fi aleși dintre membrii bisericii care nu sunt angajați bisericii.”

34. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Adunarea generală a bisericii desemnează prin vot delegații pentru adunarea generală a comunității teritoriale, Conferința națională și Congresul cultului. Delegații bisericii pentru adunarea generală a comunității teritoriale vor fi desemnați în proporție de un delegat la 50 de membri. Biserica cu un număr mai mic de 50 de membri are dreptul la un delegat.”

35. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Comitetul bisericii reprezintă organul colectiv de conducere și administrare a activității bisericii între adunările generale. Comitetul duce la îndeplinire hotărârile adunării generale și ajută păstorul bisericii sau consiliul păstorilor în activitatea de cârmuire spirituală a bisericii.”

36. La articolul 35 alineatul (2), literele b), c) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) stabilește, la propunerea păstorului (consiliului păstorilor), strategia bisericii;

c) convoacă adunarea generală și pregătește lucrările acesteia, în conformitate cu art. 29 alin. (3);

.....
i) evaluează activitatea personalului administrativ și auxiliar al bisericii;”

37. La articolul 36, partea introductivă și litera g) ale alineatului (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Păstorul bisericii sau consiliul păstorilor, după caz, asigură cârmuirea spirituală și hrana spirituală a bisericii. Astfel, păstorul bisericii sau consiliul păstorilor:

.....
g) coordonează activitatea comitetului bisericii.”

38. La articolul 36 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) întreprinde alte acțiuni necesare cârmuirii eficiente a bisericii.”

39. La articolul 36, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Păstorul bisericii sau consiliul păstorilor răspunde în fața adunării generale a bisericii de cârmuirea, păstoria și hrănirea spirituală a acesteia.”

40. La articolul 37, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Biserica este reprezentată de păstorul bisericii sau de păstorul coordonator, după caz, împreună cu secretarul bisericii. Biserica este valabil angajată prin semnătura păstorului bisericii sau a păstorului coordonator împreună cu semnătura secretarului. Aceștia pot delega unui alt membru din comitet sau din consiliul păstorilor dreptul de semnătură pentru anumite acte ori documente.”

41. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Cenzorii reprezintă organul de control financiar al bisericii. Ei sunt aleși de adunarea generală în număr de 1—3, cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor cu drept de vot prezenți în adunarea generală. Cenzorii nu pot fi agenți sau colaboratori ai serviciilor secrete.”

42. La articolul 39, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Bunurile destinate activității bisericii filiale fac parte din patrimoniul bisericii la care s-a afiliat, al comunității teritoriale sau al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România. Biserica locală cu personalitate juridică va folosi bunurile bănești și materiale destinate bisericii filiale numai în acest scop.”

43. La articolul 41, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Membrii bisericii filiale se întâlnesc în adunare administrativă o dată pe an, pentru evaluarea lucrării și pentru stabilirea propriei viziuni, la propunerea slujitorului care o conduce.

.....
(5) Membrii bisericii filiale nu vor fi luați în considerare la stabilirea numărului de membri necesar pentru ținerea adunării generale a bisericii de care aparțin.”

44. La articolul 43, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Biserica va susține financiar comunitatea teritorială, Convenția Baptistă Maghiară, după caz, și Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, conform hotărârilor organelor statutare competente ale acestora.”

45. La articolul 44, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Biserica asigură educația religioasă a copiilor credincioșilor bapțiști, membri sau aparținători, a copiilor aflați în plasament în familii baptiste, precum și a celor ce solicită educație religioasă din partea bisericii creștine baptiste.

(3) În situația în care conducerea unei școli la care studiază copii aparținând bisericilor creștine baptiste nu poate asigura profesori de religie aparținând Cultului Creștin Baptist, aceștia pot face dovada studierii religiei proprii, cu atestat din partea bisericii creștine baptiste căreia îi aparțin.”

46. La articolul 47, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Înstrăinarea sau cesionarea bunurilor sacre imobile poate avea loc numai cu acordul adunării generale, stabilit cu trei pătrimi din numărul membrilor bisericii locale prezenți la adunarea generală special convocată pentru acest scop, și avizul Comunității teritoriale sau al Convenției Baptiste Maghiare, după caz. Lăcașurile de cult considerate de Cultul Creștin Baptist din România ca fiind de valoare istorică nu pot fi demolate sau înstrăinate fără acordul Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

47. La articolul 48, alineatele (1), (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) O biserică baptistă încetează a fi ființă:

a) din proprie inițiativă, prin hotărârea adunării generale luată cu nouă zecimi din numărul total al membrilor;

b) în urma hotărârii de retragere a autorizației de funcționare în condițiile prezentului statut. În cazul retragerii autorizației de către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România la propunerea Comunității teritoriale, respectiv a Convenției Baptiste Maghiare, după caz, biserica se poate adresa Conferinței Naționale a Cultului Creștin Baptist din România.

(3) Desființarea bisericii filială poate fi hotărâtă fie de către grupul de credincioși care o compun, fie în urma hotărârii adunării generale a bisericii de care aparține, în condițiile prezentului statut. În cazul retragerii autorizației, biserica filială se poate adresa Adunării generale a Comunității teritoriale de care aparține sau Convenției Baptiste Maghiare, după caz.

(4) În caz de desființare a bisericii patrimoniul acesteia trece în proprietatea Comunității teritoriale de care a aparținut ori a Convenției Baptiste Maghiare, după caz.

(5) În situația în care o parte din membrii unei biserici părăsesc Cultul Creștin Baptist din România, patrimoniul rămâne în proprietatea bisericii. În situația în care toți membrii unei biserici părăsesc Cultul Creștin Baptist din România patrimoniul bisericii rămâne în proprietatea comunității teritoriale de care aceasta a aparținut ori a Convenției Baptiste Maghiare din România, după caz.”

48. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Comunitatea bisericilor creștine baptiste (comunitatea baptistă) reprezintă asocierea unui număr minim de 50 de biserici creștine baptiste cu personalitate juridică.

(2) Comunitatea bisericilor creștine baptiste este entitatea cultică teritorială de reprezentare a intereselor generale ale bisericilor de pe raza sa de competență, de coordonare spiritual-administrativă a activităților comune ale acestora, de susținere a activităților bisericilor.

(3) Comunitatea bisericilor creștine baptiste se poate organiza pe raza unui județ, a mai multor județe sau pe raza municipiului București. Delimitarea teritorială a unei comunități va fi stabilită cu acordul Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(4) Fiecare comunitate a bisericilor creștine baptiste trebuie să facă parte din Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România. Comunitățile teritoriale existente la data adoptării prezentului statut rămân în funcțiune.

(5) Sediul și denumirea comunității teritoriale vor fi stabilite de adunarea generală a acesteia.”

49. La articolul 50, alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Convocarea adunării generale de constituire a comunității teritoriale se face de un comitet de inițiativă, format din cel puțin o treime din numărul păstorilor bisericilor respective, și va fi comunicată în scris tuturor bisericilor din zona respectivă, cu cel puțin 60 de zile înainte. Convocarea va cuprinde scopul, data, ora și locul întrunirii.

(3) Bisericile invitate pentru constituire vor hotărî în cadrul adunărilor generale oportunitatea înființării comunității teritoriale, situație în care vor desemna delegații la această adunare generală, în proporție de un delegat la fiecare 50 de membri. Bisericile mai mici de 50 de membri au drept la un delegat.

.....
(5) Actul de constituire, întocmit în două exemplare, va purta semnătura fiecărui delegat și va menționa voința colectivă de constituire, denumirea și sediul comunității teritoriale, precum și membrii comitetului de conducere. Un exemplar din actul de constituire împreună cu actele doveditoare privind sediul comunității teritoriale și patrimoniul inițial vor fi trimise Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România în vederea autorizării.

(6) În situația în care comunitatea teritorială cuprinde biserici din mai multe județe, autorizarea va avea loc după aprobarea delimitării teritoriale de către Consiliul Uniunii, în prima ședință a acestuia.

(7) Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România va înregistra comunitatea teritorială nou-înființată în Registrul persoanelor juridice al cultului și va elibera autorizația de funcționare a comunității teritoriale.”

50. La articolul 51, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) susținerea și apărarea intereselor bisericilor creștine baptiste care fac parte din comunitatea teritorială respectivă;”

51. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — Organele de conducere ale comunității bisericilor sunt adunarea generală și comitetul de conducere. Comisia cenzorilor reprezintă organul de control financiar al comunității bisericilor creștine baptiste.”

52. La articolul 53, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Adunarea generală a comunității teritoriale se ține o dată pe an și ori de câte ori este nevoie. Adunarea generală se convoacă de președinte, în baza hotărârii comitetului de conducere sau la cererea scrisă și motivată a cel puțin o treime din numărul total al delegaților bisericilor.

.....
(3) Adunarea generală este prezidată de președintele comunității teritoriale, asistat de secretar. În cazul în care membrii prezenți o cer, prezidarea se face de un birou de zi, ales de adunarea generală și compus din: președinte de zi, secretar de zi și cel puțin 3 numărători de voturi. Persoanele care au prezidat adunarea generală semnează procesul-verbal al acesteia.

(4) Hotărârile se iau cu cel puțin jumătate plus unu din numărul voturilor delegaților prezenți; în caz de paritate, decide votul persoanei care prezidează. La adunările generale ale comunității teritoriale pot participa cu vot consultativ 1—3 delegați ai Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

53. La articolul 54, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Adunarea generală a comunității teritoriale alege dintre delegații bisericilor comitetul de conducere și cenzorii, pentru o perioadă de 4 ani. Oricare membru ales poate fi revocat de adunarea generală înainte de expirarea mandatului, dacă s-a făcut vinovat de cădere în păcat, de abateri grave de la Mărturisirea de credință a cultului sau de neîndeplinirea îndatoririlor ce îi revin.

.....
(3) Adunarea generală desemnează reprezentanții comunității teritoriale în Consiliul Uniunii, în proporție de un reprezentant la fiecare 3.000 de membri. Pentru numărul membrilor care depășește multiplul de 3.000 se va desemna un reprezentant, dacă numărul membrilor este mai mare de 1.500. Comunitățile teritoriale cu un număr mai mic de 3.000 de membri au dreptul la un reprezentant. De asemenea, adunarea generală face propuneri pentru membrii Comitetului executiv al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

54. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Adunarea generală analizează și evaluează situația generală a bisericilor de pe raza ei de competență, hotărăște asupra tuturor problemelor majore ale comunității teritoriale și poate delega o parte din atribuții comitetului de conducere.”

55. La articolul 55 alineatul (2), literele b), d), e) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) desemnarea reprezentanților comunității teritoriale în Consiliul Uniunii Baptiste și stabilirea propunerilor pentru membrii Comitetului executiv al Uniunii Baptiste;

.....
d) stabilirea contribuției bisericilor pentru comunitatea teritorială;

e) angajarea și revocarea slujitorilor duhovnicești ai comunității teritoriale;

.....
j) desființarea comunității bisericilor creștine baptiste.”

56. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Comitetul de conducere al comunității teritoriale are următoarea componență: un președinte, 1—3 vicepreședinți, un secretar și 3—11 membri. Președintele și secretarul comunității teritoriale pot fi aleși pentru cel mult două mandate consecutive.”

57. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Comitetul comunității teritoriale conduce activitatea comunității între adunările generale.”

58. La articolul 57, partea introductivă a alineatului (2) și literele c), d), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Comitetul comunității teritoriale îndeplinește următoarele atribuții:

.....
c) aprobă structura de personal a comunității teritoriale;
d) hotărăște angajarea și încetarea raporturilor de muncă ale personalului administrativ și de specialitate al comunității teritoriale;

e) decide în probleme de salarizare și în alte probleme de personal al comunității teritoriale;

f) verifică și avizează îndeplinirea condițiilor legale și doctrinare necesare autorizării bisericilor, respectiv retragerii autorizației de funcționare;”

59. La articolul 58, alineatele (1), (2), (3), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Președintele reprezintă comunitatea bisericilor în relațiile cu autoritățile statului și cu terții. El organizează și conduce activitatea curentă a comunității teritoriale.

(2) Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile hotărâte de adunarea generală a comunității teritoriale sau de comitetul de conducere al acesteia. Vicepreședinții pot coordona cercurile misionare sau departamentele înființate în cadrul comunității teritoriale.

(3) Secretarul are răspunderea transmiterii la termen a corespondenței și a actelor către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, biserici și terți. El răspunde de comunicarea la termen a scrisorilor adresate prin comunitatea teritorială de către Uniunea Baptistă sau de către Casa de Pensii și Ajutoare a Cultului către biserici sau către angajații acestora.

(4) Secretarul întocmește procesele-verbale ale adunării generale și ale ședințelor de comitet. Secretarul comunității teritoriale răspunde de evidența și păstrarea actelor comunității. De asemenea, acesta îndeplinește atribuțiile ce i-au fost delegate de către președinte referitoare la conducerea optimă a comunității teritoriale.

.....
(6) Reprezentarea comunității teritoriale în justiție sau față de terți se face de președinte, care poate delega această atribuție unui alt membru al comitetului de conducere sau unui specialist.”

60. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) În cadrul comunității bisericilor se pot organiza cercuri misionare teritoriale, fără personalitate juridică. Acestea pot îndeplini atribuțiile cu caracter spiritual ale comunității teritoriale.

(2) Cercul misionar teritorial este coordonat de un consiliu format din slujitorii duhovnicești, aleși de liderii spirituali ai bisericilor care îl compun. Consiliul poate fi condus de un vicepreședinte al comunității teritoriale desemnat de comitetul

acesteia, cu acordul membrilor consiliului de coordonare a cercului misionar teritorial.”

61. La articolul 61, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) În cadrul comunității teritoriale pot funcționa, cu acordul și sub autoritatea comitetului comunității, departamente de copii, tineret, femei și altele asemenea.”

62. La articolul 62, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comunitatea bisericilor se întreține financiar din contribuția bisericilor, stabilită de adunarea generală a comunității teritoriale, precum și din donații, sponsorizări, legate, liberalități de orice fel de bunuri mobile sau imobile, de valori materiale și/sau bănești din partea persoanelor fizice și/sau juridice, din țară și din străinătate, sau prin orice alte moduri sau mijloace licite.”

63. Articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Bunurile sacre ale comunității bisericilor se află sub protecția Legii nr. 489/2006, republicată, în sensul că sunt imprescriptibile și insesizabile. Înstrăinarea lor poate avea loc numai cu acordul adunării generale, stabilit cu trei pătrimi din numărul delegaților prezenți în adunarea generală a comunității teritoriale.”

64. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) Desființarea comunității bisericilor se poate face de către adunarea generală întrunind delegații a cel puțin trei pătrimi din numărul bisericilor creștine baptiste care o compun. Convocarea se face cu 30 de zile înainte, prin adresă oficială trimisă bisericilor aparținătoare, și va cuprinde data, ora, locul și scopul convocării. Hotărârea de desființare trebuie să întrunească votul a cel puțin trei pătrimi din numărul delegaților prezenți.

(2) În cazul desființării comunității teritoriale, patrimoniul acesteia, cu activul și pasivul său, va trece în proprietatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, a unei alte comunități teritoriale sau a unei biserici creștine baptiste, în funcție de hotărârea luată în acest sens de adunarea generală care a hotărât desființarea.”

65. La articolul 66, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Numărul reprezentanților Convenției în Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România se stabilește conform prevederilor art. 54 din prezentul statut.

(3) Reprezentarea intereselor bisericilor creștine baptiste maghiare în fața organelor centrale ale statului se face de către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România împreună cu delegatul Convenției.”

66. La articolul 67, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) propune retragerea autorizației de funcționare a bisericii locale care s-a abătut grav de la mărturisirea de credință a cultului sau a cărei mărturie a fost compromisă.”

67. La articolul 73, litera k) se modifică și va avea cu următorul cuprins:

„k) propune Conferinței Naționale a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România retragerea autorizației de funcționare a bisericilor baptiste maghiare care se abat grav de la Mărturisirea de credință a cultului sau a căror mărturie a fost compromisă foarte grav;”

68. La articolul 75, după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) verifică și avizează îndeplinirea condițiilor legale și doctrinare necesare autorizării bisericilor, respectiv a retragerii autorizației de funcționare.”

69. La articolul 77, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Secretarul general răspunde de desfășurarea fluxului corespondenței, de evidența și păstrarea actelor Convenției, de orice alte evidențe necesare activității Convenției, precum și de întocmirea corectă a proceselor-verbale ale Comitetului executiv, Consiliului Convenției și ale congreselor acesteia. El are răspunderea transmiterii la termen a corespondenței și actelor către Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, biserici și terți. De asemenea, el îndeplinește atribuțiile referitoare la conducerea operativă a Convenției ce i-au fost delegate de către președinte.”

70. La articolul 79, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituirea comunității bisericilor baptiste maghiare se va face potrivit procedurii de constituire a comunității bisericilor creștine baptiste române, cu următoarele amendamente: actul de constituire se va întocmi în 3 exemplare, din care unul rămâne la Convenția Baptistă Maghiară, care va înainta dosarul împreună cu avizul său Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România în vederea autorizării.”

71. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — Convenția contribuie financiar la susținerea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste cu o sumă proporțională cu numărul de membri ai bisericilor baptiste maghiare. Contribuția va fi stabilită anual de Congresul Convenției, la propunerea Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

72. Articolul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 86. — (1) Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România (*Uniunea Baptistă*) este organul național de reprezentare a Cultului Creștin Baptist din România. Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România are scopul de a exprima unitatea spirituală și doctrinară a credincioșilor bapțiști din România și de a reprezenta interesele generale ale bisericilor creștine baptiste și ale celorlalte părți componente ale Cultului Creștin Baptist din România.

(2) Bisericile creștine baptiste, comunitățile bisericilor creștine baptiste și Convenția Baptistă Maghiară din România au obligația să trimită Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România rapoarte și orice acte cerute de aceasta privind problemele de interes general ale Cultului Creștin Baptist din România.

(3) Sediul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România se află în București și reprezintă sediul central al Cultului Creștin Baptist din România.”

73. Articolul 87 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 87. — (1) În cadrul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România funcționează: Comisia pastorală, Comisia de educație biblică și Departamentul de misiune. Acestea sunt conduse de câte un vicepreședinte al Cultului Creștin Baptist din România. În cadrul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste va funcționa Agenția de misiune externă a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(2) În cadrul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România pot funcționa, cu acordul și sub autoritatea Consiliului Uniunii, departamente de copii, tineret, femei, social, învățământ preuniversitar și altele.

(3) Activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România în domeniile administrativ, financiar-contabil, secretariat, protocol, juridic, mass-media, relații publice și altele asemenea va fi organizată sub formă de birouri și compartimente.”

74. Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — (1) Institutul Teologic Baptist din București funcționează sub autoritatea spiritual-doctrinară a Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și în acord cu legislația în domeniu.

(2) Institutul Teologic Baptist din București se supune controlului financiar periodic al Comisiei de cenzori a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și prezintă periodic rapoarte financiare Consiliului Uniunii, Conferinței Naționale și Congresului.”

75. Articolul 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 89. — (1) Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România poate înființa, organiza și întreține, singură sau în colaborare cu alte organizații creștine, grădinițe, școli de toate gradele, tabere, orfelinate, cămine de bătrâni, case de odihnă, unități de asistență medicală și de caritate, edituri, tipografii, mijloace de informare în masă și altele asemenea, în condițiile legii.

(2) Cu avizul Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România se pot înființa și organiza asociații și fundații cu personalitate juridică distinctă în vederea desfășurării activităților prevăzute la alin. (1).”

76. Articolul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 90. — Organele de conducere ale Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România sunt Consiliul Uniunii și Comitetul executiv. Organul de control financiar este Comisia de cenzori, formată din 3—5 cenzori.”

77. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Consiliul Uniunii este organul de conducere al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România între conferințele naționale. Acesta este ales pe o durată de 4 ani și este format din: membrii Comitetului executiv, aleși de Congres, reprezentanții comunităților și ai Convenției Baptiste Maghiare, validați de Congres, rectorul Institutului Teologic Baptist din București, rectorul Universității «Emanuel» din Oradea, validați de Congres.

(2) La întâlnirile Consiliului Uniunii pot participa, cu vot consultativ, directorii de departamente ai Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, precum și directorul executiv, consilierul financiar, consilierul juridic și directorul Casei de Pensii a Cultului Creștin Baptist din România.”

78. Articolul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 92. — (1) Consiliul Uniunii este convocat de președintele Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România în urma hotărârii Comitetului executiv sau, când acesta refuză, Consiliul poate fi convocat din inițiativa unei treimi din numărul membrilor Consiliului Uniunii. Consiliul Uniunii se întrunește de două ori pe an și ori de câte ori este nevoie. Consiliul Uniunii este prezidat de președinte, asistat de secretarul general.

(2) Pentru a putea lua hotărâri valabile este necesară prezența a două treimi din numărul membrilor Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România. Hotărârile se iau cu votul a jumătate plus unu din numărul celor prezenți. În caz de paritate, decide votul președintelui.”

79. La articolul 93 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Consiliului Uniunii coordonează activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România între conferințele naționale și duce la îndeplinire hotărârile Congresului și ale Conferinței naționale.”

80. La articolul 93 alineatul (2), literele b), c), g), l), m), n), p), q), r), ș), t), u), și v) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) stabilește strategia și obiectivele pentru activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, pe care le supune aprobării Conferinței naționale;

c) îndrumă și controlează activitatea Comitetului executiv al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, a Comisiei pastorale, a Comisiei de educație biblică, a Departamentului de misiune și a celorlalte departamente;

g) numește și revocă directorul și membrii Comitetului de conducere al C.P.A.;

l) hotărăște indexarea periodică a salariilor din cadrul cultului și stabilește structura de personal a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

m) aprobă regulamentele de organizare și funcționare a Comisiei pastorale, a Comisiei de educație biblică, a Departamentului de misiune, a Bordului de coordonare a I.T.B. București, precum și a celorlalte departamente din cadrul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

n) aprobă regulamentul de organizare și funcționare al C.P.A. a cultului;

p) avizează proiectele de buget ale Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și C.P.A. și le supune aprobării Conferinței naționale;

q) încheie parteneriate între Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România și organizații baptiste din străinătate, precum și cu organizații evanghelice din țară și din străinătate și le supune ratificării Conferinței naționale;

r) propune Congresului afilierea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România la organizații baptiste internaționale, intrarea în alianțele prevăzute la art. 6 din prezentul statut, precum și ieșirea din aceste alianțe, cu respectarea principiilor Mărturisirii de credință a cultului;

ș) soluționează contestațiile grupurilor de credincioși formulate împotriva refuzului de autorizare și analizează și propune spre soluționare Conferinței Naționale a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România situațiile de retragere a autorizației de funcționare;

t) soluționează contestațiile personalului angajat al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și al C.P.A. în probleme privind raporturile de muncă față de deciziile Comitetului executiv sau ale Comitetului de conducere al C.P.A., după caz;

u) aprobă RRM, CIM, Regulamentul cenzorilor Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

v) decide achiziționarea și înstrăinarea de bunuri imobile, precum și a acelor bunuri mobile și mijloace fixe ce nu sunt date în competența Comitetului executiv al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;”

81. La articolul 94, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — (1) Comitetul executiv este organul de conducere al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România între sesiunile Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și este format din: președinte, 4 vicepreședinți, secretar general și secretar general adjunct. Președintele și secretarul general al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România nu pot deține în același timp și funcțiile de președinte sau secretar de comunitate.”

82. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — Atribuțiile Comitetului executiv sunt următoarele:

a) conduce activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România între sesiunile Consiliului Uniunii;

b) convoacă Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, stabilește ordinea de zi și pregătește ședințele acestuia;

c) hotărăște angajarea, salarizarea și concedierea personalului permanent al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

d) întocmește proiectul de buget al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și-l prezintă spre avizare Consiliului Uniunii;

e) stabilește publicațiile Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și orientarea acestora;

f) aprobă formularistica autorizațiilor, certificatelor și ale altor acte emise de Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România;

g) decide achiziționarea și înstrăinarea bunurilor mobile și mijloacelor fixe până la valoarea prestabilită periodic de către Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

h) îndeplinește orice alte atribuții date în competența sa de către Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

83. La articolul 96, alineatele (2)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Problemele de interes general ale bisericilor creștine baptiste române sunt reprezentate de președintele cultului împreună cu secretarul general al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, iar cele ale bisericilor baptiste maghiare, împreună cu secretarul general al Convenției Baptiste Maghiare.

(3) Președintele cultului împreună cu secretarul general conduc operativ Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România. Președintele poate emite decizii în îndeplinirea atribuțiilor sale operative.

(4) Secretarul general asigură legătura Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România cu părțile componente ale cultului. El răspunde de desfășurarea fluxului corespondenței, de evidența și păstrarea actelor Uniunii Baptiste, precum și de întocmirea corectă a proceselor-verbale ale Comitetului executiv, Consiliului Uniunii și ale Conferinței naționale.

(5) Vicepreședinții cultului coordonează domeniile de activitate stabilite de Congresul cultului, iar secretarul general adjunct îndeplinește atribuțiile încredințate de Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

84. Articolul 97 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 97. — (1) Cenzorii verifică activitatea financiar-contabilă a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, a Casei de Pensii, a Institutului Teologic Baptist din București. Cenzorii pot efectua verificări financiar-contabile și la Universitatea «Emanuel» din Oradea. Comisia de cenzori prezintă rapoarte Conferinței naționale și Congresului cultului.

(2) Drepturile și obligațiile cenzorilor sunt prevăzute în Regulamentul Comisiei de cenzori, aprobat de Consiliul Uniunii.”

85. La articolul 98, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România poate dobândi, prin orice mijloace sau moduri licite, și poate deține, sub orice titlu, cu respectarea prevederilor legale, bunuri mobile și imobile în vederea îndeplinirii obiectivelor sale sau pentru a le atribui în folosință bisericilor, comunităților teritoriale și celorlalte persoane juridice din cadrul cultului.

(3) Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România se întreține financiar din contribuția bisericilor, stabilită de Congresul cultului sau de Conferința națională, precum și din donații, sponsorizări, legate, liberalități de orice fel de bunuri mobile sau imobile, de valori materiale ori bănești de la persoane fizice și juridice, din țară și din străinătate, precum și prin orice alte moduri sau mijloace licite.”

86. Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 99. — (1) Sunt bunuri sacre: lăcașurile de cult cu terenurile și anexele aferente, casele pastorale pentru personalul duhovnicesc, terenurile, clădirile și bunurile mobile destinate activităților și practicilor de cult, spațiile de învățământ cu terenurile aferente și cimitirele confesionale, aflate în

proprietatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și destinate activității acesteia sau a entităților din cadrul cultului.

(2) Bunurile sacre ale Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România se află sub protecția Legii nr. 489/2006, în sensul că sunt imprescriptibile și insesizabile. Înstrăinarea lor poate avea loc numai cu acordul Conferinței naționale stabilit cu trei pătrimi din numărul delegaților prezenți.”

87. La articolul 100, alineatele (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) El se compune din delegații bisericilor creștine baptiste conform prevederilor prezentului statut și se ține o dată la 4 ani, de preferință în cursul lunii mai.

(3) Convocarea Congresului cu caracter electiv se face de către președintele cultului, în baza hotărârii luate de către membrii în exercițiu ai Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România împreună cu reprezentanții nou-aleși ai comunităților teritoriale, întruniți în ședință comună.

(5) Convocarea Congresului se comunică în scris tuturor bisericilor creștine baptiste cu personalitate juridică, cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii acestuia. Convocarea va cuprinde: data, ora și locul ținerii Congresului, precum și tema și ordinea de zi a Congresului.”

88. La articolul 102, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Convocarea Congresului se face de către președintele cultului, în baza hotărârii Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

89. La articolul 103, literele a), b), d), e), f) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) analizează și evaluează situația generală a bisericilor creștine baptiste din România;

b) analizează, evaluează și aprobă activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și a C.P.A.;

d) alege Comitetul executiv al Uniunii și confirmă secretarul general al Convenției Baptiste Maghiare în funcția de vicepreședinte al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

e) validează reprezentanții comunităților și ai Convenției Baptiste Maghiare, rectorul Institutului Teologic Baptist din București, rectorul Universității «Emanuel» din Oradea, în Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

f) alege cenzorii Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, în număr de 3—5 persoane;

k) hotărăște afilierea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România la organizații baptiste internaționale, intrarea în alianțele prevăzute în art. 6 din prezentul statut, precum și ieșirea din aceste alianțe;”

90. La articolul 103, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) în situația convocării unui Congres extraordinar, acesta preia și atribuțiile Conferinței naționale.”

91. Articolul 104 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 104. — (1) Propunerile pentru Comitetul executiv al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România vor fi făcute de către adunările generale ale comunităților bisericilor.

(2) În cursul lunii ianuarie a anului în care are loc Congresul electiv și anterior ținerii adunărilor generale ale comunităților teritoriale se va întruni Comisia Națională de Propuneri (C.N.P.), formată din delegații comunităților teritoriale. Aceștia vor fi desemnați de către slujitorii duhovnicești ordinați de pe raza comunității respective. Numărul delegaților în C.N.P. va fi în

proporție de un delegat la fiecare 2.000 de membri. Comunitățile teritoriale mai mici de 2.000 de membri au dreptul la un delegat.

(3) C.N.P. va stabili prin vot componența Comitetului executiv propus în ordinea voturilor obținute și va transmite fiecărei comunități teritoriale lista candidaților, în vederea prezentării ei în adunarea generală, după ce s-a obținut acordul fiecărui candidat. Moderatorul comisiei va fi președintele în exercițiu al cultului.

(4) Adunarea generală a comunității teritoriale are dreptul să propună propriul candidat pentru fiecare funcție în parte. Persoana care întrunește cel mai mare număr de voturi este candidatul comunității teritoriale pentru funcția respectivă. La ședința de pregătire a Congresului cultului se totalizează propunerile comunităților teritoriale și se întocmește lista candidaților pe funcții pentru Congresul cultului, în ordinea voturilor obținute.”

92. La articolul 105, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Convocarea Conferinței naționale se va face de către președintele cultului, în urma hotărârii Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, cu minimum 30 de zile înainte de ținerea acesteia, și va cuprinde data, ora, locul și ordinea de zi.”

93. La articolul 106, literele a), c), d), e), f), g), i), j), k), l), m) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) analizează și evaluează situația generală a bisericilor creștine baptiste din România;

c) aprobă viziunea, strategia și obiectivele propuse de Consiliul Uniunii pentru activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România;

d) analizează, evaluează și aprobă activitatea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și a C.P.A.;

e) aprobă descărcarea de gestiune a Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și a Comitetului executiv al Uniunii, la propunerea cenzorilor;

f) aprobă descărcarea de gestiune a Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și a Comitetului de conducere al C.P.A., la propunerea cenzorilor;

g) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România pentru anul următor;

i) stabilește contribuția anuală a membrilor bisericilor pentru Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România;

j) ratifică încheierea de parteneriate între Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România și organizații baptiste din străinătate, precum și cu organizații evanghelice din țară și din străinătate;

k) hotărăște în probleme legate de afilierea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România la organizații baptiste internaționale și în probleme legate de alianțele prevăzute la art. 6 din prezentul statut;

l) aprobă noii membri în Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România în locul celor demisi, retrași sau decedați;

m) soluționează contestarea retragerii autorizației de funcționare a bisericii locale care s-a abătut grav de la Mărturisirea de credință a cultului sau a cărei mărturie a fost compromisă;

n) aprobă regulamentele de ordine internă a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România și alte norme proprii cu caracter general în domeniul financiar contabil, juridic, de personal și altele asemenea;”

94. La articolul 107, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comitetul de conducere al Casei de Pensii este format din: președinte, care este secretarul general în exercițiu al cultului, directorul Casei de Pensii, 7 reprezentanți ai Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, 2 reprezentanți ai Convenției Baptiste Maghiare, un reprezentant al Universității «Emanuel» din Oradea și un reprezentant ITBB, având calitatea de asigurați ai acesteia.”

95. La articolul 108, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Universitatea «Emanuel» din Oradea se supune controlului spiritual-doctrinar al Consiliului Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.

(3) Universitatea «Emanuel» din Oradea se supune controlului financiar periodic al Comisiei de cenzori a Universității. Comisia de cenzori a Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România poate efectua controale financiare la Universitatea «Emanuel» din Oradea.”

96. La articolul 109, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de învățământ din cadrul cultului, pe lângă îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare, vor avea și autorizație de funcționare din partea Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România. În caz de abatere gravă de la Mărturisirea de credință a cultului, la propunerea Consiliului Uniunii, Conferința națională poate hotărî retragerea autorizației eliberate de Uniunea Baptistă. Retragera autorizației de către cult reprezintă încetarea calității de instituție de învățământ a Cultului Creștin Baptist din România.”

97. Articolul 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — (1) Comisia pastorală este organul de cercetare a neînțelegerilor sau eventualelor conflicte interne, a cazurilor litigioase din cadrul cultului, care nu au fost soluționate la nivel de biserică locală sau comunitate teritorială.

(2) Comisia pastorală funcționează potrivit regulamentului propriu, aprobat de Consiliul Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România.”

98. La articolul 116, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu pot face parte din organele de conducere ale cultului și din organele de conducere ale instituțiilor acestuia persoanele care sunt agenți sau colaboratori ai serviciilor secrete sau membrii unor organizații cu ideologie incompatibilă cu credința creștină baptistă.”

99. La articolul 119, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prezentele modificări/completări la Statutul de organizare și funcționare a Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, statut aprobat de către Congresul al XXXIV-lea al Cultului Creștin Baptist din România din 17—18 mai 2007, Cluj-Napoca și recunoscut prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2008, au fost aprobate de către Congresul Extraordinar al Cultului Creștin Baptist din România din 23—24 martie 2017, Timișoara.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Culte,
Victor Opaschi

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale din unitățile administrativ-teritoriale Cezieni, Corabia, Gârcov, Giuvărăști, Gostavățu, Grădinile, Ianca, Izbiceni, Izvoarele, Morunglav, Obârșia, Rusănești, Studina, Tia Mare, Urzica, Vădăstrița și Văleni din județul Olt**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitățile administrativ-teritoriale Cezieni — sectoarele cadastrale 1, 2, 3 și 4, Corabia — sectoarele cadastrale 1, 2 și 3, Gârcov — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7, Giuvărăști — sectoarele cadastrale 1, 2 și 3, Gostavățu — sectoarele cadastrale 1, 2 și 3, Grădinile — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 9, Ianca — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5 și 6, Izbiceni — sectoarele cadastrale 1, 2 și 3, Izvoarele — sectorul cadastral 1, Morunglav — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5 și 6, Obârșia — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7, Rusănești — sectorul cadastral 1, Studina — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4 și 5, Tia Mare — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4 și 5, Urzica — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5 și 6, Vădăstrița — sectoarele cadastrale 1, 2, 3, 4, 5 și 6 și Văleni — sectorul cadastral 1 din județul Olt, ca urmare a finalizării

lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 1, cu planul cadastral și cu noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 1, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 28 iunie 2017.
Nr. 645.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

